

EGGERT STRUCK.

Af dette Navn have vi 4 Personer, saaledes:

1. **Bager Eggert Chr. Struck,**

fød 1713, død 1800, gift med Marta Rossing, fød 1723. Dennes søn var:

2. **Eggert Struck,**

fød 1777, ogsaa Bager.

3. **Eggert Struck,**

fød 1779, ligesaa sidstnævntes Broder.

4. **Eggert Martinus Struck,**

fød 1792, boede paa Baklandet som Handelsmand fornemmelig med Jernvarer. Døde 1848, ugift. Skjænkede ved Testamente af 1848, 200 Sp. til Baklandets Kirke, 500 Sp. til Baklandets Almueskole, og til Asylet sammesteds 300 Sp.

SADELMAGER MATHIAS SPECKMANN,

fød 1797, anføres her som en af de mere fremragende og dygtige Haandværkere. Var mere end almindelig anset blandt sine Liige og anbettedes forskjellige Tillidshæver, var Formand, Valgmand m. m. og derhos Branddirektør i nogle Aar. Døde 1861. Boede i Apothekerveiten.

BAGERMESTER PETER HENRIK SNIDKIER

levede som saadan i Trondhjem i det forrige Aarhundrede, døde før 1807. Hans Enke, Birte Marie Kaae, udstedte følgende Testamente:

1807. 300 Rd. til Søndagsskolen og ligeledes 300 Rd. til Ihlens Skole.

785 Rd. hvoraf Renterne skulde tilfalde 4 fattige Enker af Bakke Sogn.

1000 Rd. hvoraf Renterne skulde anvendes til Løn for en Læremoder i Haandarbejde for Pigebørnene i Baklandets Skole.

Enken døde formentlig paa denne Tid, Aaret 1807.

ASSESSOR HANS (CHR.) TISLEW,

deponerede fra Trondhjems Skole 1752, og ansattes som Berg-assessor i det nordenfjeldske Bergamt. Virkede her paa Smiths Tid, 1777 optaget som Medlem af V. S. og anmodes 1780 om at holde en offentlig Erindringstale over Schönning, men undskyldte sig. (Talen holdtes af Wittrup).

Smith bedømmer denne Tislew meget unaadig og i Breve til Bülow, 1786, hedder det: «Naar jeg benævner denne: «Guds og Menneskers Fiende», saa vil dette omtrent udtale hans Karakter, jeg har i mit Liv aldrig kjendt nogen Dødelig som han, og vil stedse ønske, at han maa være det eneste paa Jorden. Han har virkelig god Forstand og adskillige gode Kundskaber, som han paa Reiser og tildels Udenlands har forhærvet sig, men han anvender alt kun til at gavne og fremme det som ondt er, Religionen spotter han, Menneskerne hader han, kort, han er en Djævel.»

Under Valgscenen 1784 paa en ny Sekretær, efter Wittrup, fik han 14 Stemmer, medens Smith fik 16 og saaledes gik af med Seieren. Tislew døde i Aaret 1798 i Marts.

PEDER CHRISTIAN TYRHOLM,

fød 1727, Titel af Cancellieraad og sees allerede i 1769 at være Sorenskriver i Guldals Fogderi, gift 1770 med en Madam Bernhofft paa Gaarden Skaarvold i Støren, hvor de da boede. Senere eiede og beboede han Gaarden Skjerdingsstadhaugen i Melhus. Udgav: «Til Kronprindsen ved Ankomsten til Trøndelagen». (1788).

Ved Valg af Medlemmer der i Smiths Tid skulde danne Chefsgaarde, blev Veimester N. Krogh, efter Smiths Raad, foretrukket for Tyrholm; «denne Mand», siger Smith, «har han taget Feil af, han er sand Epikuræer, tror Selv han er en meget klog Mand, og hvad hans individuelle Interesse angaar, kan det vel saa være».

Tyrholm døde i April 1794, efter Kløver begravet i Domkirkens vestre Kor, i den saakaldte Gammelkirke.

Formodentlig er det en Descentdent af denne en Peter Nicolai Tyrholm, som opholdt sig i Trondhjem i lange Tider, fød 1819, Officer 1839.

MICHAEL ASBJØRN TRYBMACHER,

født 1773, er en Søn af GEORG TRYBMACHER og Anna Elisabeth Asbjørnsdatter, deponerede fra Trondhjems Latinskole 1793 og blev Student, men bragte det heller ikke videre. Denne unge Mand gjenfindes oftere i Bladene som Digter ved forskellige Leiligheder, hvortil han vistnok var mere end almindelig begavet, men synes endelig at være kommen aldeles paa Afveie, hvilket rimeligvis gav Anledning til at han i Fortvivelse gik i spansk Krigstjeneste som simpel Soldat, men løskjøbtes igjen af Mart. Normann. Gjenfindes endnu 1801 under en storartet Fest paa Ihlevolden i anledning det af Peterson oprettede Artillerikorps, hvor 2 Vers af Trybmacher afsynges. Døde den 8. Mai 1814. Under Dødsanmeldelsen sees tilføjet: «Alle Feil ophører ved Døden saa og alle Beklagelser.»

Ved Præst Blytts Begravelse 1805 optræder Trybmacher i Bladet med Beklagelse over at være bleven negtet Adgang til at afsynge en Sang i Anledning «vor værdige Lærer Hans Blytts Begravelse». En Opsats i det paafølgende No. tilbageviser de af en ung Mand brugte Udtryk som en Frugt af Overilelse.» — «Man tragtede netop efter en stille bramfri Begravelse og forebygger Optrin, som kunde foraarsage Overtrædelse af Satens Love.»

Her levede forøvrig en Kjøbmand

C. L. TRYBMACHER,

allerede fra det forrige Aarhundrede boende i Jens Pettersens nuværende Gaard, Dronningens Gade No. 32, og hvis Datter var gift med Bankbokholder Rasmus Berg. C. L. Trybmacher døde i Novbr. 1812. Sees i August 1810 paa Reise fra Christiania til Trondhjem. Fars Dagbog. Forøvrig har her levet flere af det Navn Trybmacher, saaledes en

BUNDTMAGER TRYBMACHER

der døde i Febr. 1826, og fra den Tid ophører dette Navn i Trondhjem.

JOHAN CHRISTIAN TELLEFSEN,

født i Trondhjem 6. Octbr. 1774, Søn af Skipper Johan Cornelius Tøllefsen (født 1745 død 1777 under et Forlis). Vor Tellefsen forandrede ø til e. Indsattes som Elev af Trondhjems Latinskole hvorfra han udgik 1794 og blev samme Aar Student, men bragte det heller ikke videre end til i 1808 at blive Organist i Trondhjems Domkirke, en Bestilling han beholdt lige til sin Død der indtraf den 9. Novbr. 1857, altsaa henved 84 Aar gammel. 1808 gift med Anne Katrine født Stibolt, født 1784, død 1858, Ægteskabet varede altsaa i 50 Aar, og i al denne Tid var han ogsaa Organist. Havde 10 Børn hvoraf 4 døde i en ung Alder. Pianisten Thomas var den yngste.

Allerede i 1804 er Tellefsen som «Student» ansat som Assistent hos V. S. Bibliothekar, Berghauptmand Heltzen, for at ordne Bibliotheket, der i 1805 sees at eie 12510 Bind og faar derhos samme Aar et Gratiale af 100 Rdl. I 1825 blev han valgt til Selskabets virkelige Bibliotekar, en Funktion hvormed han indesad lige til sin Død, idet han vistnok omfattede den med megen Interesse, hvilket noksom bevises ved en Mængde Antegnelser i selve Selskabets Skrifter foruden en Masse Manuskripter, væsentlig i genealogisk Retning, opbevarede i Selskabets Manuskriptsamlinger. Fornemmelig viste han megen Attraa efter at forske efter Oldsager og i oldnordiske Skrifter og er forsaavidt ogsaa neppe uden Fortjenester.

Skjønt først udtraadt af Latinskolen 1794, sees han dog allerede i samme Aar at have prædikeret, som Student i Tugthuskirken, og senere gjentaget samme enkelte Gange.

I Aaret 1813 sees Tellefsen at have opført en Passionskoncert i Domkirken til Bedste for de Nødlidende i Selbo og hvorved indkom 1775 Rdl.

Som et Kuriosum nævnes her:

Under Pengeforandringen i 1816, da hans oprindelige Løn som Organist var 250 Rdl. forhøiedes denne efterhaanden og endelig for Aaret 1816, for 1¾ Aar til 2133 Rdlr. Fra den Tid af til 250 Sp.

Ligeledes hiidsættes efter III. Nyh. Blad 1855:

Som Bibliothekar ved V. S. stiftede han i 1822 et interessant Bekjendtskab med en reisende Englænder, Sir Thomas Auckland,

der Aaret efter sendte ham sit Portræt til Erindring, hvilket just fremkom som hans yngste Søn skulde til Daaben, og gav Anledning til at denne blev opkaldt efter hiin senere som General-Gouvernør over Indien bekjendte Statsmand.

Konrektor Block i sine Trondhjemske Samlinger 1804 fortæller «at Studenten Tellefsen har forfærdiget adskillige overmaade smukke Positiver».

I Aaret 1826 blev Tellefsen, efter Steen, ansat som Vandledningsinspektør, hvormed han syslede en Del Aar. I de Tider kom det ikke an paa at vælge en Mand af Faget og Tellefsen kunde vistnok ikke i den Retning ansees som nogen Fagmand. Imidlertid bestyrede han denne Post med Iver og saa godt han kunde, men undgik dog ikke at komme i Kollision snart med en, snart med en anden, saaledes med Obesrtl. Ræder, med Skattefoged Brock og flere i Opsatser i Bladene, hvis Originalitet vakte megen Munterhed inden Publikum.

I Aaret 1828 No. 16 fører han en Klage over, ikke at kunne faa hverken Anvisninger eller sin Lønning udbetalt af Skattefogeden. Denne Aflønning, 170 Sp. udbyder han til Salg mod passende Disconto; men lykkes ikke dette, siger han, seer han sig nødt til at sælge Fordringen ved offentlig Auktion.

Striden fortsættes og i 1832 truer han med at standse hele Vandværket paagrund af Brocks Vægning med at udbetale hans Lønning &c. &c. Derhos i svare Strid med Major Ræder v. f. Ex. Adresseavisen 1828, No. 31.

Foruden forannævnte Søn, Thomas nævnes her

J. TELLEFSEN,

Cand. Theol og Bibl. Amanuensis i Christiania. Og endelig en

PETER TELLEFSEN,

der i 1843 sees at have været Organist i Skogns Kirke, men fra-træder paa grund af den lille Løn, 64 Sp.

PIANIST THOMAS AUCKLAND TELLEFSEN R. O. O.

den yngste Søn af 10 Sødskende, Søn af forannævnte, opkaldt efter Englænderen Thomas Auckland. Bestemt til at gaa paa den

studerende Bane, indsattes han i sit 13de Aar paa Trondhjems lærde Skole, hvor de 2 a 3 første Aar hengik til gjensidig Tilfredsstillelse saavel fra Lærernes Side som fra Disciplens. Efterhaanden opvæktes hans musikalske Talenter, og ikke uden Kamp, forlod han efter 4 a 5 Aars Skolestudium den først valgte Bane, idet hans musikalske Genius havde ført ham ind paa en Vei, hvor han skulde høste en uomtvistet Berømmelse. Med laante 100 Sp. og efter at have «vovet at give 2 Koncerter, drog han 1842 over til Paris, hvorhen hans særdeles Enthousiasme for Chopin trak ham. Efter mange Eventyr opnaadde han endelig at blive Elev af Chopin, der efterhaanden tog sig mere end almindelig af sin Elev og blev hans Ven og Beskytter til sin Død, der indtraf 1849. Under en Reise med Chopin til England var det at Tellefsen stiftede hiint Bekjendtskab med Prinds Czarboriskis Familie, hvilken siden hædrede ham med et Venskab, som gjør at han i Paris har et Hus, hvor han betragtes som et Led af Familien. Det var i Prindsens store Galleri i hans Hotel, at Tellefsen gav sin første Koncert 1850, og hvor han senere hvert Aar har givet Koncerter. Dette Sted er et Samlingssted for det høieste Franske og engelske Aristokrati. Uventet stødte han sammen med Lord Auckland, efter hvem han er opkaldt, hvilket gav Anledning til at Tellefsen oftere besøgte denne Statsmand i Devonshire. Hans Stilling i Paris er bleven en saadan der kun falder i de første Kunstneres Lod. Han er Medlem af de første udenlandske musikalske Selskaber. Han er den som for Tiden, (1855) har de fleste Timer, og som er bedst betalt. Vor Konge har sendt ham den store Guldmedaille. Marie Christine af Spanien har gjentagne Gange gjort ham de mest glimrende Foræringer; Isabella den 2. katholske Orden har han modtaget, tillige med en hel Del Brystnaale og Ringe og desl. af Prindser og Fyrstinder. Om Vinteren boer han i sit eget Hus i Paris, og om Sommeren gjør han sædvanlig Udflugter til England og Norge. (Ill. Nyh. Blad).

Saa længe Forældrene levede besøgte han tit og ofte Trondhjem, holdt flere Koncerter, hvor engang Ølbrygger Byes Datter debuterede som Sangerinde og med hvem han senere blev gift. Denne hans Kone ansees nu som en Sangerinde af Rang. Under Oprøret 1870 i Paris forflyttede de en Tidlang til London, men bor nu atter i Paris. Tellefsen døde 1875, 51 Aar gammel.

Havde kun en Datter, senere gift. Forholdet mellem de første blev ikke godt, de skildtes formelig ad. Enken Severine opholder sig nu i Vinter (1877) i Trondhjem og giver Koncerter med stormende Tilløb. Enken efter Pianist Tellefsen, Severine Petrine, blev den 1. Octbr. 1878 gift heroppe i Trondhjem med Kabinetets Kammerherre, Oberstlieutenant Nicolai Krogh von Munthe af Morgenstjerne.

. JOHAN CHRISTOPHER WESSEL (siden TORDENSHIOLD),

født 1727, demitteret fra Trondhjems Skole 1748, men ombyttede Bogen med Sværdet. Var bekjendt for sin ualmindelige Styrke, (B Moe Pag. 120). I 1761 opholder han sig som Capitain i Kjøbenhavn, hvor han ved Leilighed kom i et Drikkelag med nogle Franskmand, der udbragte Skaal for den Franske Konge. Wessel foreslog ogsaa en Skaal for den danske Konge, men Franskmandene vilde ikke indlade sig derpaa, men taledede ilde om sidstmeldte. Der opkom da et svare Slagsmaal hvor Wessel, efter at have mørbanket samtlige Franskmand, kastede dem alle ud af Vinduet. Det franske Gesandtskab indsendte Klage og forlanger Revanche. Wessel bliver da indkaldt til Kongen som der ved fik Sandheden at vide og sagde at han kunde nok mærke at der var Tordenshiolds Blod i ham, og skulde han derfor for Eftertiden føre dennes Navn, ligesom han ogsaa ved samme Leilighed, 1761, optages i Adelstanden. To Aar senere, 1763, ansattes han ved Trondhjemske Regiment, fører snart derefter Titel af Major, og 1776 bliver han Krigskommissær og forflytter da til Christiansund. Her blev han gift, formentlig for tredje Gang i 1773 med en Jomfru Kaasbøll og døde sammesteds 1793, 65 Aar gammel.

Der fortælles om denne Wessel, der var 3 Gange gift, følgende Historie, endnu i friskt Minde i Christiansund. Paa et Bal sammesteds, blev hans Kjæreste overhængt af en Engelskmand, der efter at en Ordstrid opstod, udfordrede Tordenshiold paa Pistoler. Denne havde som den Udfordrede, Ret til at skyde først, men sagde til sin Modstander: «Jeg skyder ikke. Er De Kjeltring nok til at udfordre i en saadan Anledning, saa er De vist ogsaa Kjeltring nok til at skyde først. Skyd om De vil, jeg sky-

der ikke.» Strax skød Engelskmanden og Kuglen gik Tordenshiold saa nær, at den bleserede lidt af hans ene Øre. «Jo De er en Kjeltring,» udrød Tordenshiold, idet han reiste sig op, «nu er Tiden til mig at skyde, sid nu stille.» Derpaa gik han hen og tog et Kul af Kakkellovspladen, tegnede paa Væggen, hvorved Engelskmanden sad, omridset hans Hoved og gav ham saa et dygtig Ørefigen, at han tumlede til Gulvet, gik derpaa hen til sin Plads, sigtede skød, og Kuglen blev siddende midt i det tegnede Omrids. Engelskmanden skyndte sig paa Døren og forlod strax Christiansund.

Blandt Krigsk. Tordenshiolds mange Sønner var der en Johan Christian Tordenshiold, født 1788, ansat som Sec. Lieutenant i Sø-Etaten 1799, men snart entlediget som Sindsvag. Senere reiste han til sin Moder i Christiansund, hvor han døde 20de Marts 1828. Her var hans jevnlige Tidsfordriv at ro imellem Smaaøerne og uden Betaling sætte Folk over fra det ene til det andet Sted. Sin Faders originale Adelspatent fik han engang det Indfald at brænde op. Han var den sidste mandlige Declendent af Familien Tordenshiold, og med ham gik dette Navn i Graven. Hans Fader havde 17 Børn og iblandt disse 9 Sønner, hvoraf de fleste døde i deres blomstrende Alder, og ingen efterlod sig mandligt Afkom. Det synes som om Forsynet har villet at ingen skulde være værdig til at føre Navnet Tordenshiold, efter den Helt, der havde tilvundet sig det igjennem Kamp og Seier. Det vare usædvanlig Skjæbnens Omskiftelse at den sidste der førte dette Navn, fjan-tet og tosset, som en Gjenstand for alles Medlidenhed, skulde tumle om paa de Bølger, hvor hans første Navn, engang var en Skræk og Torden for sine Fiender og et Skjold for sine Landsmænd.»

Karen Wessel, Datter af Raadmand og Kjøbmand i Trondhjem Jan Wessel, forannævntes Fader, født 1685, var gift med Knud Brun eller Brovn, ogsaa Kjøbmand og Raadmand i Trondhjem, døde 1756, blev efter sin Moder, Eeier af Gaarden Ringved. Moderens Liigkiste var hensat i en Liigkjelder i Frue Kirke, men 1854 nedsat i Jorden paa grund af Varmeapparatets Indførelse i Kirken.

I Adresseavisens Aargang 1767 anmeldes følgende Dødsfald: «Fru Tordenshiold, født Schnitler, Hr. Capitain Torden-

shiolds Kjæreste, død paa Gaarden Fladset, den 22. Novbr., 30 Aar gammel.

PROVST JOHAN CHRISTOPHER TESTMANN

deponerede fra Trondhjems Skole 1731 og sees i 1773 at være Provst og Sognepræst paa Alstadhaug i Levanger Skogn, da han nød den Ære under store Høitiedligheder at modtage Prinds Carl af Hessen i sit Huus, paa dennes Reise i det Nordenfjeldske og hvor han tilbragte 2 Nætter i «Herrestuen» og lod endog Præsten ved Taffelet sidde ved Hs. Durchlaufftigheds venstre Side» (v. Opsats 1773 No. 31—32). Døde 1778. Var Fader til 2 Sønner hvoraf den ene LARS, gift med H. W. Finnes Datter Christine, boede her i Byen i en lang Aarrække. Giftermaalet varede i 40 Aar indtil 1854, da Konen, født 1793, døde. Manden døde i 1863, efterladende sig en betydelig Formue og bestemte ved Testamentet at 10,000 Sp. skulde udsættes til en Stiftelse i Trondhjems By for værdige trængende ugifte Fruentimmer af Borgerstanden, 4000 Sp. til Lexvigens Kommune og eventuelt 6—8000 Sp. til en Haandgjærningsskole i Trondhjem.

Broderen

J. C. TESTMANN,

boede i lang Tid som Landmand paa Avlsgaarden i Skogn, hvor han holdt et gjestfrit Huus. Det gik ud med hans Finantser og i sit Livs Aften kom han under Tiltale for nogle Almindings Historier, men døde endnu tids nok 1864, 84 Aar gammel.

SORENSKRIVER FREDRIK DANIEL TIMME,

født 1788, var oprindelig Officer og deltog i Udmarschen 1808 under Oberstl. Ræder. Timme, ansat under den Staffeldtske Brigade, var med i Affairerne mod de Svenske ved Vinger. Gift 1810 med en Datter af Gen. Aud. Holck, Kristine Magdalene, og kom derved i Besiddelse af Gaarden Smistad, der dog igjen solgtes til Lieut. Paasche for 3000 Sp. 1829 optaget som Medlem af V. S. Ridder af Dannebrog.

I Kroningsaaret 1818 tiltrak han sig Carl Johans Opmærksomhed, idet Timme, der som bekjendt havde en ualmindelig vakker Sangstemme, i Kirken udførte den Del af Koralen som begynder med: «O du Guds Lam,» og ved hvilken Leilighed Carl Johan skal have givet ham Løfte om et bedre Embede. Han blev snart derpaa Skattefoged og endelig opnaaede han i Aaret 1826 at blive Sorenskriver til Strinde og Selbo, efter Knudsøn, medens ældre Ansøgere ogsaa meldte sig, deriblandt Prok. Wahl, der reiste sporenstregts til Stockholm, hvor han af Carl Johan ikkun fik en maadelig Trøst idet denne udbrød: «mon ami Monsieur de Timme». (2 Gange gjentaget).

I en lang Aarrække indesad Timme med sit Embede som Sorenskriver; men allerede som Skattefoged var han geraadet i Regnskabsmisligheder, uden tvivl fremkaldt ved hans Formands Uorden, fra hvilken han havde været uforsigtig nok til ikke at frigjøre sig endnu medens der var Tid, vist er det at Timme maatte tilsvare og indbetale flere større Summer der oprindelig vare ham utilregnelige.

I de sidste Aar af sin Levetid og Embedsvirksomhed kom der ogsaa Ugreier i Overformynderiskaberne og fratraadte sit Embede 1855 uden Pension. Fra nu af levede han paa sin Bygsgaard Moen under Hlade, et vakkert Sted, som mod ringe Afgift i sin Tid overdroges ham af Meincke, hvem det var om at gjøre at faa en saa behagelig Selskabsmand som Timme stedse var, i sin Nærhed. Her levede han væsentlig ved sin Søns, nuværende Assessor Timmes sønlige Kjærlighed og hjælpsomme Haand lige til sin Død der indtraf den 5. August 1861, 73 Aar, hans Kone døde sammesteds i 1860, 75 Aar, efter 48 Aars lykkeligt Ægteskab.

Sorenskriver Timme var i mange Henseender en begavet Mand, og især en saare behagelig Selskabsmand, der ved sin ualmindelige vakre Sangstemme havde det i sin Magt at opmuntre Omgivelserne og væsentlig Taffelets Glæder der i disse Tider, og fra umindeligt Tider, oplivedes med Sang og atter Sang hvoraf vi endnu kunne skue en Masse fra vore herlige Digtere fra hiine Tider, en skøn elskelig Skik der dog skulde forsvinde i 40-Aarene, da Moden istedet indførte lange stammende Taler, der ofte nok kunde kjede og trætte, en Mode der desværre endnu i vore Dage kan vedligeholde sig.

GOTTFRIED CHRISTIAN FREDERIK TIMME,

forannævntes Søn, er født i Farsund 6. Septbr. 1816, blev privat demitteret 1834 og juridisk Kandidat 1839, 1840 Kopist og 1845 Overretsprok. i Trondhjem. Ud gav Kongl. Forordg. Juridisk Kalendar m. m. (v. Kraft). Avancerede endelig 1869 til Assessor ved Trondhjems Stiftsoverret. Omkring Aarene 1860—64 havde denne Mand Energi nok til at udtænke Oprettelsen af den nuværende Privatbank, hvis Chef han endnu er; thi Banken kom istand og gjorde store Fremskridt og er i stor Virksomhed endnu i vore Dage. Man begik den store Feil, som Timme selv ofte nok har anerkjendt, at man kun valgte ganske faa Interessenter, det saakaldte Elveparti, omkring et snes Personer, medens vore Penge dengang ikke duede noget. Følgen heraf blev at Banken efter faa Aars Forløb fik en slem Konkurrent, den nuværende Kreditbank, der tæller over 100 Interessenter og virker i stor Skala og med stort Held.

Assessor Timme bør mindes som den Mand, der rakte sine Nedtrykte Forældre en hjælpsom Haand og det endog i en større Skala, ligesom han ogsaa understøttede sine Søsken de hvoraf en eller to sattes istand til at ernære sig selv i Handelsvirksomhed.

Er med E. Gram og F. Lorck Medlem af Overdirektionen i Røraas Kobberværk.

Timme døde 28. Juli 1883.

TEGNELÆRER TEGNER

ankom hertil i 1829 som Skuespiller med Huushers Troup og vedblev som saadan i et par Aar. Som egentlig Skuespiller gjorde han ingen synderlig Lykke, men som Sanger derimod udviste han et Talent, der med fuld Berettigelse skulde finde sin Plads endog paa et større Teater; thi foruden sin ualmindelige Tenorstemme, vidste han ogsaa at anbringe den med Held og Effekt netop til rette Tid og Sted.

Denne Tegner som derhos vidste at gjøre sig gjældende i større Kredse, var ogsaa en duelig Tegnelerer og fik som saadan snart Ansættelse paa Realskolen, en Post som han indehavde i flere Aar. Han kjøbte derpaa egen Gaard i Søndre Gade, lige overfor Realskolen og anlagde sammesteds et lithografisk Atelier,

som han bestyrede med Held lige til sin Afreise herfra, omkring Aaret 1845, da han igjen, efter 16 Aars Ophold her, sagde Trondhjem Farvel og drog atter tilbage til Kjøbenhavn, hvor han siges at have anlagt et lignende Institut som her i Trondhjem, rimeligvis i noget større Stiil. Under Krigen i Slesvig i 1848 skal han have fungeret som Capitain for et Frikorps.

HANS NICOLAY THOMSEN,

født i Flensborg i 1787, ankom hertil før 1820 som Regnskabsfører ved det daværende Sukkerraffinaderi i Trondhjem, etablerede egne Forretninger som Høker allerede før Raffinaderiets Nedlæggelse og drev gode Forretninger som en virksom Mand i egen Gaard paa Kalvskindet. Eiede et lille Lyststed ved Elven, (nuværende Hans Knudtzons fra 1853, (Elvegaden No. 1 (1919)), og anvendte her en hel Del af sine Midler med stedseværende Byggeforetagender, og endelig fraflyttede han en for sine Forretninger fordelagtig beliggende Gaard og indflyttede igjen i en af ham selv opbygget Murgaard i Munkegaden, nuværende Johansens Skolebygning, (Munkegaden No. 10 (1919)). Ved denne Byggesyge undergravede han sin Stilling aldeles, gjorde Opbud 1848 og døde endelig den 9de Juni 1861. Har 2 Sønner der bor ved Byen som Landmænd, samt 2 Søstre, hvoraf den ene var gift med Handelsmand Brandt, den anden med Underfoged Klinge. Den ene Søn, Wilhelm Thomsen, bebor Gaard Dyrborg paa Stenberget, den anden bebor Gaarden Sverresmyren. (Anthon Thomsen, død Novbr. 1878).

JOHAN BERNT THOMSON,

født 1806, var først Handelsbetjent hos Erich Dahls Enke, etablerede derpaa, i en ung Alder, en Forretning i Galanterivarer, som han neppe rigtig forstod, drog hyppig til Hamburg, kjøbte omkring Aaret 1838 Gaard efter Skattefoged Brock (nuværende Jac. Andersens Enke, Dronningens Gade No. 16), hvilken nedbrændte 1841, hvorpaa han atter lod den opføre i stor Stiil. Efterhaanden gik det tilbage med ham, gjorde Opbud omkring 1845, fik derpaa Brændevinssalgsret, men kom aldeles paa Afveie. Døde

1860. Sees i 1832, samtidig med Nedskriveren heraf indvoteret som Medlem af Klubselskabet Harmonien.

CARL AUGUST FERDINAND THEODOR TISCHENDORFF

var Lieutnant i første Grenaderbattaillon, da han deltog i Udmarschen til Kongsvinger 1808, men ankom først efter Fiendtlighederne vare forbi. Døde som Capitain ved Trondhjems Brigade 1820. Var Fader til Artill. Capt. Tischendorff født 1812, ansat i Bergen, samt til Cand. miner. Nils Ulrich Tischendorff født 1816.

THOMAS HENRIK TØNSETH,

født 1788, stammer fra Røraas hvor hans Fader 1866 døde henimod 100 Aar gammel. Sønnen kom her i 1808 som Tjener og siden som Kudsk hos Henr. Meinche. Efter nogle Aars Tjeneste her, etablerede han sig som Høker og gjorde forholdsvis gode Forretninger i en lang Aarrække, samtidig med Lars Aas der ogsaa oprindeligt var ansat som Kudsk og Tjener hos Henr. Meincke. Tønseth blev gift 1818 med en Margrete Steen. Havde sit Guldbryllup den 24. Novbr. 1868. De have haft 15 Børn, af hvilke 4 Mænd og 5 Qvinder leve; have nu 25 Børnebørn. Tønseth selv var rask og rørig, men i sin sidste Tid mistede han Synet. Døde i Decbr. 1871, Konen i 1873.

KJØBMAND MICHAEL URSIN,

født 1768. Gjenfindes i det forrige Aarhundrede som Trafikkerende, i 1794 gift med en Enkemadame Grundt. Boede i nuværende Bucks Gaard, (Fjordgaden No. 19), paa Bakkene hvor han væsentlig drev Trælasthandel. Døde 1833, (i 1821 sees han at indtræde som Medlem af Klubselskabet Harmonien).

CAPITAIN REINERT ULFFERS,

født 1792, Søn af en Handelsmand af samme Navn, blev Officer i Trondhjemske Brigade, gift 1816 med Grete Ræder boende dengang paa Dragvold. Død i April 1834.

BYFOGED JONAS UDBYE

var født i Danmark i Midten af det forrige Aarhundrede, gift 1801 som Auditør og avancerede derefter 1815 til Byfoged i Trondhjem, døde 10/6 1820. Eiede Gaarden Petersborg i Strinde, samt egen Gaard i Byen, den nuværende Frue Sogns Almueskole (Olaf Trygvessøns Gade No. 17), i Strandgaden, indkjøbt af Byen i 1845 for 2050 Sp.

KJØBMAND JOHAN CHRISTIAN VOGELSANG,

indvandrede hertil formentlig i Slutningen af det forrige Aarhundrede og etablerede sig som Handelsmand i Trondhjem. Var en af vore mere anseede Handlende. Gift 1792. Nævnes allerede 1802 som Bidragsydende til de Trængende i Amtet paa Grund af Misvekst i dette og Aaret 1801. Beboede tilsidst sin Landsgaard Gløshaugen, hvor han døde i Aaret 1821.

AUGUST FREDERIK v. WACKENITZ, General,

født i Pommern 1726, mangeaarig Medlem af det norske Kommissariats-Kollegium i Christiania. Han havde som ung Mand deltaget i den Østeriske Arvefølgekrig og tjente under Marchallen af Sachsen i Nederlandene, og under Hertugen af Cumberland kjæmpet mod Prætendenten og hans Jacobiter i Skotland. Ankom 1767 til Trondhjem som Oberstlieutnant og Regimentschef. 1772 forflyttet til Christiania, 1773 General-Krigskommissair for Norge med Oberstes Karakter. 1774 Kammerherre, 1783 Generalmajor af Infanteriet, 1790 Ridder og Storkors. 1795 Generallieutnant og 1808 General i Armeen. Døde samme Aar i Christiania. 1777 optaget som Medlem i V. S. i Trondhjem.

I over 40 Aar havde han tjent i Norge, var naturaliseret som dansk Adelsmand og havde opnaaet almindelig Yndest blandt Nordmændene. Wackenitz var først gift med en Søster af den fortjente Stiftamtmand i Trondhjem Otto v. Grambow (død i Christiania 1773), senere med en Datter af Stiftamtmand Adeler til Gimsø. Med hende havde han en Datter, der blev gift med Nils Anker paa Fredrikshald. Hun var meget smuk og Andreas Eckstrøm tillod sig derfor i sin scurrile Bog at kalde hende «Stadens

Charite.» Hans første Kone døde i Trondhjem 1771, 37 Aar gammel, nedsat i Frue Kirke, igjen udtaget og nedsat i Jorden 1854.

Smith siger om vor Wackenitz (1783), «at han var en ædel herlig Mand.» Og den senere Statsraad Rosenkrands, som i nogle Aar havde opholdt sig i hans Huus, skildrer i sin Autobiografi Wackenitz som en saa sjelden og udmærket Embedsmand, at Rosenkrands siden, under sit eget paafølgende Embedsliv, altid stillede sig hans Embedsførelse for Øie som et Mønster til Efterligning.

PHILIP LEOPOLD WACKENITZ,

forannævntes Broder, med hvem han samtidig opholdt sig i Trondhjem, havde ogsaa Titel af Kammerherre og Generaltolddirektør, «en fornuftig, en ærlig, en retskaffen Mand. Hans Udseende lover ikke det man finder hos ham, men ved Omgang skal man lære at kjende ham, og ingen god Mand vil negte ham sin Agtelse og Kjærlighed. Han er, om jeg husker ret, en Mecklenburger og Capitain ved Infanteriet. Hans Broder er Generalmajor og i Admiralitetet i Christiania.» Saavidt Smith. Døde ugift i Trondhjem som Kammerherre og Generaltolddirektør, formentlig blot titulære Benævnelser, naar han som det sees, tillige var Capitain ved Infanteriet.

GENERALLIEUTNANT og VICESTATHOLDER JOHAN WIBE.

Efter Nicolaisen hiidsættes:

Generallieutnant Johan Wibe var naturlig Søn af Michael Wibe, Borgermester i Kjøbenhavn. Han skal i sine yngre Dage have været Søcapitain i hollandsk Tjeneste og var sandsynligvis den samme som i 1660 i Trondhjem blev Fændrik, Oberst 1671 ved Oplandske Regiment, da han blev adlet (1671), 1676 fik han Kongl. Ordre til at overtage Kommandoen over en Eskadre, der skulde understøtte Gyldenløve mot Gøtheborg; var 1680 Oberst over de danske og norske Marineregimenter og 1685 Generalmajor, blev derefter Generallieutnant over Tropperne i Norge, 1693 Ridder af Dannebrog, i Decbr. Geheimeraad, Vicestatholder i Norge

og Stiftsbefalingsmand i Christiania, hvor han døde 20. Febr. 1710, efterladende sig to Døttre. Hans Liig blev senere ført til Trondhjem og begravet i Domkirken. Han eiede Gaarden Hlade, hvor han omtrent 1683 opførte en stor Hovedbygning. Blév gift. 1. med Johanne Marie Sandrart fra Amsterdam, fra hvem han blev separert 1680. 2. med Margrete Marie Gaarmann (eller Garmann), 1683, Datter af Landkommissarius Johan Garman, født 1663, død i Trondhjem 1690, begravet i Domkirken.

J. B. Moe Pag. 538 findes en af denne Wibe forfattet Karakteristik over Trondhjems Bys mere fremragende Indvaanere, væsentlig dog gaaende ud paa, hvorvidt den Indvaanerne i 1708 overgaaede Ildebrand kunde fritage dem eller vel rettere paalægge dem at bygge af Sten. Denne Indberetning dateres Hlade den 20. Octobrius 1708.

I 1704 og uden tvivl oftere og i lange Mellemlum beboer han Hlade, hvor han i dette Aar modtager Frederik 4de under hans Ophold i Trondhjem.

Wibes Liig er henlagt i Schøllers Gravkapel, hvor det endnu henstaar urørt (1876).

GENERALKRIGSKOMMISSAIR DITLEV von WIBE,

født 8. Januar 1751, ansat 1772 som Lieutnant i Artilleriet i Kjøbenhavn, 1778 Pr.Lieutnant, forestod 1779 Opmaalingen af Norges Kyster, indtil han 1788 blev udnævnt til Krigskommissair i Trondhjem. 1803 Sø- og Landkrigs-kommissair. 1811 karakteriseret Generalkrigs. Medlem af V. S. 1813 Ridder af Dannebrog. Gift i Januar 1789 med en Datter af Præst Nordahl, Kanutha Nordahl, og kom derved i Besiddelse af Gaarden Waadan, som han beholdt til sin Død, som indtraf i Mai 1834, 83 Aar gammel.

Wibe blev i 1814 af Christian Frederik sendt til Bergen for at foranstalte det Fornødne i Anledning af den indtrufne Regjeringsforandring og indgav derom en Beretning, hvori han skildrer den Stemning, som han havde fundet i de Egne af Landet, han havde gjennemreist, og hvori han med stor Kræft skildrer og roser Bergensernes Selvstændigheds Følelser & c., v. Aal 372.

I Aaret 1815 havde han adskillige Stemmer til Stortingsmand og nævnes som No. 9 iblandt Suppleanterne. Boede ovenfor Frue Kirke, brandlidt 1827.

*sammenhengen
mellom Wibe og den norske
og danske*

ARTILLERILIEUTNANT JOHAN CHRISTIAN WIBE,

født 1791, døde i Trondhjem 1819, formentlig en Søn af ovennævnte.

INGENIØR-MAJOR ANDREAS WIBE,

født i Christianssand 3. Mai 1801, Søn af Generalkrigskomm. Nils Andreas Wibe (død 1814), var Medlem af det bekjendte Triumvirat, Wibe, Palludan og Hagerup, til de nordlandske Kysters Opmaaling 1828—31.

Andreas Wibe er født, som ovennævnt, 1801. 1815 Sec.Lieutenant, 1819 ansat ved Ing.Brigaden, hvorved han stod surnumerær, da han fra 1836 var Detaillør og Assistent ved den militære og økonomiske Opmaaling. 1853 Ing.Major. I Aaret 1826 var han Medlem af den Kommission, som med russiske Kommissairer regulerede Grænsen imellem Finmarken og Rusland og 1828 til 31 var han Trigonitrist ved den nordlandske Kysts Opmaaling, Medlem af V. S. i Christiania og Trondhjem samt af det svenske Krigsvetenskabs Akademi. Han var i flere Aar en af Direktørerne for Christiania Theater. Døde 24. Novbr. 1860.

v. Aargang 1828 No. 50, 51, samt Ill. Nyhedsblad 1860 No. 51.

ASSESSOR WILLUMSEN,

født omkring 1740, var By- og Raadstueskriver paa Smiths Tid (1782) og benævnes af denne «som en Mand, der har almindelig sund Menneskeforstand, men er just ingen Helt i Lærdom. Han er, hvad man kalder, en god skikkelig Mand, som lever i Verden for at nyde den og lader alting jevne sig selv. Det er ikke hans Sag være Uven med Folk, og derfor har han den Skik, at han er mestendels af den samme Mening, som de Folk ere, som haaner iblandt.» I et senere Brev til Bülow hedder det: «at han, Willumsen, er et Appendix til Bergamtet — — —». Medlem af V. S. 1768. I 177* købte han Gaarden Marienborg i Stenberget. Enken besad den i mange Aar derefter, kom derpaa over til Hofagentinde Lysholm og formentlig efter denne til Bankdirektør Iversen. Sees i 1799 og lige fra 1790 at være Direktør i den af Smith stiftede Borgerklub. Døde 1806 og benævnes da Bergraad.

OLAUS WITHAMMER,

født 24. Marts 1745, en forunderlig Personlighed, et Kuriosum, der hyppig gjenfindes i Bladene, hvor han giver sig til Priis for Harecellasen, for Publikums Latter og Medynk tillige. Skjønt aldeles uden Kundskaber, finder dog denne halvforrykte Mand sin Plads i Litt. Lexikon som Udgiver af: «Trondhjems Manuskript 1798, og Sandsiger. Olaus Withammers Biografi (af ham selv forfattet, dertil overtalt af en af Latinskolens Elever), Trondhjem 1809, med hans Portrait», foruden en hel Del andre Ragerier, hvoriblandt en pudserlig Beskrivelse over Leiren paa Øisanden 1788 og Kronprindsens Ophold her samme Aar m. m. Authobiografien fører, foruden hans Portrait med Attributer, hvoriblandt en Ape ragende i en Del Bøger, saadan Titel:

OLAUS WITHAMMER,

Nidarosiensis, natus 24. Martii 1745 (med Rom. Tal), Regjerings og Religionselsker, kjender, elsker og dyrker i og af gode og nyttige Videnskaber, item: Stoele Fabricant, Paraplue-Reparatør, og Bønders Reparatør for de gamle Psalmebøger & c.: ipse fecit.

(Her kommer Portraitet).

Her kan du kjære Læser see,
Den Mand der fik dig til at lee,
Skjønt det var Synd at sige,
At han med Holbergs Vid og Smag
Dit lattermilde Velbehag
Sig vidste at tilsnige.

I Aaret 1787 indbyder han til flere Subskribenter paa 2. af ham udgivendes Maanedskrifter: «Samleren for Antiquiteter», og «Smileren», ligesom han og agter at udgive «Trondhjems Beskrivelse», hvis Trykningsomkostningerne kunde dækkes. Denne Trondhjems Beskrivelse udkom virkelig, og, endskjønt et Kuriosum, indeholder den dog adskillige ret interessante Oplysninger fra hiin Tid.

I «Adresseavisen» for 1796, No. 51, fører han en Opsats, hvoraf tydelig nok synes at fremgaa at han med Forsæt gjør sig selv til Nar, men siger tillige, «at han har gjort megen Fremgang i den vanskelige Kunst at efterabe lærde Grimaser, og stedse har

jeg ladet mig finde blandt de Lærdes tjenestberedvillige Haandlangere. Endelig har min Skytsaand maget det saaledes, at jeg er avanceret til at være de Trondhjemske Tidenders Ombærer og Uddeler i Trondhjems By og Forstæderne, hvor jeg nu befinder mig i mit rette Element» & c.»

Sadanne Opsatser gjenfindes hyppig i Bladene, ofte i harzelrende Stil.

I 1798, i M. C. Pettersons Redaktions Tid, sees et Maanedskrift at følge Avisen under Titel af «Trondhjems Budstikke» hvis Udgiver var ingen anden end Olaus Withammer. Men M. C. Petterson protesterer imod at have det mindste med dette Maanedskrift at gjøre og bekjendtgjøre under «Befordring»: at Olaus Withammer er entlediget fra det Embede at ombære de Trondhjemske Tidender.

Desuagtet producerer han sig ofte i Bladene, men railleres af en Indsender, der sammenligner ham med Verdens samtlige Vise og tilføier: «Italiens Erobrer maa vist udbryde: «Var jeg ikke Bonaparte, ønskede jeg at være Olaus Withammer.»

Nogle Uddrag af Olaus Withammers Trondhjems Beskrivelse turde her finde sin rette Plads: Efter en længere Indledning fortsætter han: — — — «I Staden ere Rangs-Personer, Grever, Kammerherre, Etatsraade Justitsraad, General-Auditeur, Secretair, Cancelliraad, Kammer-Raad, Dommer eller Enke-Fruer i Rangen er, Stiftamtmandinde, Etatsraadinde, General-Krigskommissairinde, Agentinde, Oberstinde, Krigsraadinde, Landraadinde, Stiftsprovstinde, Cancelliraadinde, Justitsraadinder.

Byen har 4 Borgerkompanier paa 50 a 80 Mand efter Byens 4 Kvartaler, men ved Kronprindsens Ankomst hertil 1788 blev Borgerne inddelte i 2 Kompagnier. Uniform: hvide Vester, blaa Overkjoler, trekantede Hatter, Officererne høirøde Overkjoler.»

Vidløftig Beskrivelse over Kronprindsens Ankomst til Trondhjem den 10. Juli 1788 og «Kampegang» 4 a 5000 Mand, paa Øisanden. «Eieren af Øie Gaard tabte herved det Aar sin hele Gaardsavling af Korn og Hø, men den kongelige Kasse erstattede Manden det Tab, da den betalte ham 1600 Rdl.

«Jeg (Withammer) begav mig strax paa Hjemreisen» (efter en Tour til Øysanden) «og Mandags Morgenen den 14. Juli Kl. 2 da jeg kom igjennem Skandseporten, hilste Borgerne i Skandse-

vagten paa mig de spurt, e mig, hvad Tid Kronprindsen kommer til Byen, svarede jeg Kl. 9.»

Af hans Trondhjems Beskrivelse hiidsættes endvidere som mærkelige nok i Sammenligning i vor Tid: «Af de forskjellige Indretninger nævnes: 1 Apothek, 1 Bogtrykkeri, 2 Postkontorer, i Slaveriet kun 10 Slaver. Byen har 8 a 10,000 Indbyggere (1799), 36 Groshandlere eller Kjøbmænd, 30 Kræmmere, 8 engelske Handlere, 28 Høkere, 12 Bagere, 1 Blikkenslager, 2 Farvere, 8 Guldsmede, 2 Haarskjærere, 1 Kobberslager, 5 Malere, 11 Paruqvemagere, 1 Rebslager, 20 skippere, 28 Skomagere, 24 Skræddere, 18 Slagtere, 11 Snedkere, 4 Uhrmagere, 35 Vognmænd eller Kjørere, 1 Mægler, 3 Barberer.

Staden har en Generallieutnant (von der Osten), en Biskop er Kommandant, 1 Stiftsbefalingsmand (Moltke) en Biskop (Schønheyder), en Laugmand, en Præsident, 2 Borgermestere, 2 Raadmænd & c. — — 2 Postmestere, 3 Prokuratorer, 1 Dandsemester, som tillige er privilegeret Gjestgiver for Reisende og andre, 1 Skarpretter, 4 Politibetjente — — —.»

Mærkelig nok er det at see, hvorledes Olaus Withammer lod sig hverve af en (formodentlig fornem) Kjøbmand, «at træde i hans Sted med Borgerne, da jeg var ung, ikkun noget over tyve Aar, og paatog mig hans Forlangende. Jeg besteg iblandt Borgerne i Kjøbmandens Sted, som var ved 3die Kompani, og da jeg tilforn har øvet mig i exercice, gik alting godt, og den Dag Kroningsoptøget var forbi, gik jeg hen og præsenterede for Kjøbmanden, som strax spurgte mig hvordan det gik for sig, svarede jeg at det gik godt og vel, saavel Exercice, som med Flinternes Ild eller med Gevæhrnes Skyden, og ingen Mand kom til Skade. Kjøbmanden svarede mig, at han selv var ude til Hest og beskuede alting selv, derpaa kom Kjøbmanden med sin Flaske og opvartede mig, gav mig for 4 Dage 3—4 Timer hver Dag til Exercicøvelse 2 Rdl. og for Optogs-Dagen eller Kronings-Dagen en 4-Marksdaler. Jeg besteg ogsaa Kjøbmandens Sted med Borgerne ved Kronprinds Friderichs Fødsels Optog 1768, som gik for sig paa samme Maade med Exercice og Flinternes Ild eller Gevæhrnes Skyden, og da Optøget var forbi, gik jeg til Kjøbmanden, som paa ligemaade opvartede mig og gav mig ogsaa for denne Dag en 4-Marksdaler. Det var lystige, glade og muntre Dage.»

Derpaa følger en vidtløftig Beskrivelse over Kampementet paa Øisanden og Kronprindsens Ophold her, fortalt i Aargang 1788.

Olaus Withammer vedbliver: «Efter Hjemkomsten til Kjøbenhavn har Hs. K. H. erindret de Mænd, som paa hans Reise igjennem Norge har gjort deres Æres-Bevisninger for ham, ved at tilstille enhver af dem en passende Rang. Trondhjems Stad har han bæret med en Stadshauptmand for Borgerskabet og dertil beskikkekt Hr. Nicolai Lysholm med Capitains Rang.

Trondhjems Garnison bestod forhen af 150 a 170 Mand. Deres Mundering var den Tiid røde Strømper, røde Boxer, røde Vester og røde Kjoler med blaae Rabater og Opslag & c. Senere, i Aaret 1767, ankom hertil en Batallion af Delmenholske omtrent 6—700 Mand med under- og over-Officerer, hvervet af alle Nationer, dens Mundering var sorte voxede Gramasker, hvide Boxer og Vester og Røde Kjoler med hvide Rabater og Opslag. — Nu for Tiden er her 4 Grandier Kompagnier» — & c. & c.

Olaus Withammers Dødsanmeldelse lyder saaledes:

«Olaus Withammer, født 24. Marts 1745, døde den 28. Januar 1812, gift i 25 Aar og Fader til 9 Børn, hvoraf ikkun 3 overlevede ham. Hans Liv var en Kjæde af Lidelser, han tilføiede med Forsæt aldrig sine Medmennesker Mishag, og døde med en Tilfredshed ikkun faa vare saa lykkelig at eie ved sit Livs Vandringsbanes Ende.»

Withammer havde blandt os bekendte en Søn

JOHAN PETER,

født 1796, i en lang Aarrække og næsten lige til sin Død ansat som Sætter ved det herværende Bogtrykkeri. Var ligesom Faderen en stor Original. Døde omkring 1860.

MIKKEL NILSEN GREндаHL

var i flere Aar Gaardbruger boende paa Havstein. Stortingsmand for S. Trondhjems Amt 1830, 33, 36, 36—37, 1842. Døde omkring 1850. Hans Datter var gift med Lærer paa Realskolen, Simonsen, af Svigerfaderen overladt en større Parcel af Havsten, smukt bygget med skjønn Have og Anlæg.

OBERSTLIEUTNANT JOHAN HAMOND WOLFF,

født paa Hlade Gaard den 8. Juni 1770, Søn af Magister Simon Wolff, der var Wicepastor for Strinde og Bakke og nævnes som Eier af Hlade Gaard allerede i 1768. J. H. Wolff benævnes endnu i 1801—4 som Lieutenant, som Capitain 1806 da han er forflyttet til Stadsbygden, beboende sin Eiendomsgaard Brødreskift sammesteds som Chef for Ritsens Kompagni. I 1807 sees han derfra at være kommanderet med en Afdeling Soldater til Christiansund, i Anledning Affairerne med en engelsk Orlogsmænd. I min Faders Dagbog hedder det: 1808 Juni 19, en Søndag, gjorde et engelsk Skib paa 44 Kanoner 34 Skud paa Christiansund og fik 52 igjen, og den 8. Juli s. A.: Engelsk frugtesløst Angreb paa Christiansund. Vort Tab var dog ubetydeligt. I Februar 1809 drager han atter til Christiansund.

I Krigens Tid laa han som udkommanderet paa Hedemarken og benævnes da, 1814, som Major, blev senere forflyttet som Oberstlieutnant til Stavanger, hvorfra han i Aaret 1827—28 sendtes som Stortingsmand, og omkring 1840 til Trondhjem med Titel af Generaladjutant. Gift 1797 med Elisabeth Laulund, død 1854, 82 Aar. Han selv døde 5. April 1852. De levede sammen i 55 Aar. Var Officer i 61 Aar. Tog sin Afsked i 1847.

Havde 2 Sønner:

1. I v e r L a u l u n d, født 1800, var Kjøbmand, død 1844 under en Reise til Hamburg paa Gaarden Bretoed ved Christiania. Gift med Ingeborg Wullum.

2. J o h a n H a m m o n d, Handelsmand i Storvaagen, gjorde Opbud 1868. Født 25. Decbr. 1806. Gift med en Caroline Lorck, der bekendtgjør Mandens Død i Storvaagen 21. April 1884, 77 Aar gammel.

STADSCHIRURG JOHAN PETER WEISSE

boede i en lang Aarrække i Trondhjem, gift 1794 med Sophie Rosum, 1803 Medlem af V. S., døde i April 1812. Fruen i 1834.

Disses Søn

JOACHIM FR. ROSUM WEISSE,

blev omsider Brigadelæge i Trondhjem, dep. fra Trondhjems Skole 1820, født 9. Juni 1800, tog sin Afsked 1860 med Pension 400

Spd. og døde 24. Januar 1865. Var gift med Grethe Fleischer, Datter af Statsraad Fleischer. Hun var meget musikalsk og spillede Pianoforte med stor Virtuositet. Døde 1851. Sidstnævnte Dr. Weisse optaget som Medlem af V. S. 1838. Har en Søn,

JOHAN PETER WEISSE,

fød 1832, Cand. Mag. 1858, var en Tidlang Adjunkt ved Trondhjems Latinskole, i 1861 udnævnt til Overlærer ved Fredrikshalds Skole, i 1875 til Professor i latinsk Filologi. Død 1886.

CARSTEN TOSTRUP WENSELL,

var Negociant, kopuleret 1748 med Magdalena Tostrup. Forøvrigt vide vi intet om ham, andet end at han var Fader til 3 Sønner, hvis Navne endnu er den ældre Slægt vel bekendte, saasom:

ERNST LORENTSEN WENSELL

fød 1751, var en af Byens større Handelsdrivende, boende i nuværende Provst Schavlands Gaard i Prindsens Gade, var 1794 Medlem af Byens «12 Mænd». Døde i April 1828 og har eget Gravsted paa Domkirkegaarden lige ved Kongsgaarden.

HANS WENSELL,

fød 1758, drev betydelige Forretninger, væsentlig som Skibsreder, idet han eiede mange Skibe og var derhos en Mand med stor Formue. Boede i nuværende Meisterlins Gaard ved Bratøren (Kjøbmandsgaden No. 52 — 1919) og eiede Gaarden Huseby paa Leinstranden, efter en Capitain Gjertsen, som Sommer-Forlystelsessted og hvor han lod opføre nye Husebygninger. Han besad denne Gaard i over 30 Aar. Han eiede ogsaa en Tid Sverresborg, som han lod bebygge. Var, i 1794, Medlem af Byens «12 Mænd», der indbyde til Bidrag til Christianborg Slots Gjenopbyggelse. Valgmand 1815. Var 3 Gange gift: 1. med en Enke, 1786, ved Navn Røring, fød From. Ægteskabet var børnløst, men Enken havde en Datter, som senere blev gift med Assessor Schnitler, saaledes var Fru Schnitler en Steddatter af Wensell. 2. med So-

renskriver Møinichens Søster, Inger Dorothea Møinichen. Hun døde 1824. Ægteskabet børnløst. 3. med Skipper Holms Enke Magdalena, fød Tyrholm, død 1867. Med hende flere Børn.

Wensell skjænker 1811 1000 Rdl. til det nye norske Universitet. I Anledning hans Anmeldelse om sin Kones Død, opstaar en svare Feide i Bladene fra No. 96 til 101, 1824. Næsten i hele Aargangen 1825 fører en Skipper Thomsen en Kamp paa Liv og Død imod Wensell, fordi denne, som det heder, af gyldige Grunde, lader Skipperen afsætte som Fører af et af Wensells Skibe. Striden er ganske mærkelig i sit Slags. Wensell døde 3. Mai 1843, 85 Aar gammel, begravet paa Frue Kirkes Kirkegaard sammen med B. Schnitler.

ERNESTUS MAGDANUS WENSELL,

den 3die af Brødrene Wensell, er fødd 1764, drev kun ubetydelige Forretninger som Handelsmand. Var i en lang Aarrække Medlem af Byens «12 Mænd». Døde omkring 1835.

OLUF PEDERSON WAHL

var 1768 Raadmand og Kommerce-Assessor samt Kobber-Told-Forvalter, rimeligvis den samme der i 1782 nævnes blandt «Copolerede», da under Titel af Kommerceraad. Var tilligemed P. T. Nordahl Exekutor i Thomas Angells Bo og averterer 1776 Boets Slutning, efter 9 Aars Forløb. Døde 1779. Nævnes da Kammerraad. Blev 1751 gift med Anne Marie Schjødt.

CARSTEN SCHJØDT WAHL,

forannævntes Søn, er fød 1763, demitteret fra Trondhjems Skole 1779, «levede her af sine Midler», og blev tilsidst Forligelseskommissair. Benævnes af Wille som Literatus. Kopuleret 1790 med Jfr. Elisabeth Juul. Sees i 1802 at yde Bidrag til de Trængende i Anledning Misvæxten i dette Aar og 1801. Døde i Novbr. 1811.

JENS B. D. WAHL,

C. S. Wahls anden Søn, er født 1803, var i Aarene 1824—30 Bagermester, men ophørte dermed omkring 1830 og blev Boghandler. Heller ikke dette vilde gaa, og han fik Aaret 1836 en Post i Norges Bank som Assistent for Kassereren, en Bestilling han beholdt lige til sin Død, der indtraf i April 1874. Led af Øiensygdømt. Ugift.

OLAUS WAHL,

C. S. Wahls Søn, er født i Trondhjem 3. April 1792, dep. fra Trondhjems Skole 1811 og blev i 1817 ansat som Prokurator i Trondhjem, en Stilling hvormed han indesad i en lang Aarrække. Gift 1818 med Anna Magdalena Mandahl (død i Febr. 1875).

Denne Mands stridige Karakter er endnu i friskt Minde, men som en dygtig og vistnok retskaffen Sagfører var han meget søgt og gjorde som saadan gode Forretninger. Han eiede og beboede tildels Gaarden Sindsager og udnævntes endelig til Byskriver, beboende fra den Tid den Afdeling af Lundgreens Gaard ved Torvet som nu er indrettet til Kontor (nu den nordre Del af Hotel Phoenix — 1919). Her døde han den 22. Mai 1853.

Denne Wahl gjenfindes hyppig i Bladene, hvor hans eiendommelige Skrivemaade danner flere interessante Opsatser. Hans Optræden mod Jacob Røe, der paa Grund af Undsigelse mod Wahl, paa Byens Bekostning sad i Fængsel, endog i Aarrækker, paa Trondhjems Raadhuus; imod Major Ræder, mod Bagerenken Dahl, mod Justitssekretær Saxild med flere, staa endnu i friskt Minde og findes yderligere i Bladene.

Det kunde her maaske være Stedet at henvise til de forskellige Aargange, hvori Wahls Stridshistorier ere opbevarede, saasom: 1. Aargang 1821, No. 9, Opsats fra Jacob Røe angaaende Salget af hans Eiendomme. 2. Aargang 1823, No. 78, Kommissionsforlig, hvorefter Røe forpligter sig til at gaa i Landflygtighed (paa Grund af Undsigelse), og hvis han nogensinde kommer tilbage, da at underkaste sig Arrest paa sin Person paa Livstid.

3. 1826 No. 67, 69, 71, Major Ræder, først fremme i No. 65 og derpaa Wahl med Oplysning om, at Ræder paa Grund af enkelte endog skriftlige Udtryk er ilagt Bøder af 10, 10, 100 Spd.

og 20 Spd. I No. 69 dette Aar udsætter en Indsender en Belønning af 30 Spd. til den, som bedst formaar at oplyse Forholdet imellem Pr. Wahl og Slagter Jacob Røe. Det fremgaar heraf, at Røe virkelig ifølge Forlig, paa Wahls Bekostning, maatte forlade Landet; men ankommen til Udlandet, i en hjælpeløs Stilling, og uden at forstaa Sproget, vendte han snart tilbage og fremstillede sig i Forstuedøren i Wahls Gaard, men som af Wahl selv sloges igjen indtil han med et Par Mand forfulgte Røe og kastede ham ind i et Fængselhul i Raadstuen, hvor han nu allerede havde hensat i 2 Aar og døde sammesteds i Juli 1834.

Denne Opsats roses meget i et Tilsvar i No. 70. Hvorledes en saa besynderlig Domfældelse kan foregaa paa legal Maade, er ikke let at forstaa, endnu mindre at Syndernes Ophold i Raadstuearresten skulde foregaa paa Byens Bekostning.

4. 1827 No. 94 angaar Subskription af 50 Spd. for at faa forannævnte Sag oplyst.

5. 1831 No. 41, 47 og 49 ere Opsatser, indeholdende Beretning om det i Bytinget paa Raadstuen foregaaende Slagsmaal imellem Wahl og Major Ræder.

6. 1831 No. 65 (Ræder) Opsats angaaende Wahls Forhold i en Sag lige overfor Bagerenken Dahl.

7. 1837 No. 8, 9 & 10 Justitsraad Saxilds Jammerklage lige over for Wahl, der dog ikke bliver Svar skyldig. Forøvrigt hævdede Wahl stedse sin Stilling som en ualmindelig dygtig Sagfører, og enhver som havde en vanskeligere Sag at bestride, skyndte sig for at henvende sig til Wahl, der da alene holdt sig til Sagen, gjorde Enhver Ret og Skjel og «gav alt ufortrødent Snak en god Dag.» Byskriver Wahl efterlader en Søn:

Carl Julius Wahl,

født 18. Marts 1820, Cand. Juris. 1844 første Gang gift med Trine Blom, Datter af Capitain, senere Oberstl. B. A. Blom. Hun døde efter nogle Aars Forløb. Anden Gang gift med Frøken Antonette Ulrikke Thome, født 1828. Wahl assisterede sin Fader i Embedet lige til dennes Død 1853, forflyttede derpaa til Christiania, for Tidens ansat som Fuldmægtig i Armeedepartementet, 1860 udnævnt til Kammerherre, 1868 Depotforvalter.

MAGISTER SIMON WOLFF,

født omkring Aaret 1710, var Vicepastor for Strinde og Præst ved Bakke Kirke. Fader til vor bekendte Oberstl. Wolff. Eiede (1757) og beboede Hlade Gaard, døde 1778. I 1768 sees han at have indviet det af Kammerraad Hoff til Bakke Kirke forærede Orgel. Hr. Magisteren holdt her en «lærd og fyndig Tale og udviste sin store Styrke i Lærdom, Belæsenhed og Tale-Kunst, som behagede alle Tilstedeværende og opvakte deres Opmærksomhed.» 1772 Medlem av V. S. Kopuleret 1757 paa Hlade Gaard af Biskop Nannestad, ved hvis Død 1775 han holder en Minde-tale.

JENS CHRISTIAN WINDING,

født 12. Decbr. 1704 i Kjøbenhavn, var den første her ansatte Faktor og Bogtrykker, idet Trondhjem først fik et Bogtrykkeri i 1739, hvorimod et Ugeblad Trondhjems Adresse, først saa Dagens Lys den 3die Juli 1767, altsaa først 28 Aar efter Bogtrykkeriets Oprettelse. Winding døde den 13. Januar 1783, 78 Aar gammel, altsaa havde han været ansat ved dette Bogtrykkeri i 44 Aar. Hans Søn C. K. Winding optræder nu som Faktor; og og formentlig er det en Søn af denne, altsaa førstnævntes Sønnesøn, Jens Christensen Winding, som i Aaret 1818 optræder som Faktor. Bogtrykkeriet henflyttet i Waisenhuset og snart derpaa i Friedliebs & Co.s Gaard i Søndre Gade, hvilken Interessentskabet tilkjøbte sig i 1824. I denne Windings Redaktions Tid er Bladet yderst tørt og uinteressant og frembyder tildels hele blanke Sider til Bevis for, at man har været renonce paa Materie. I 1820 opfordrer han derfor ogsaa Publikum til at indkomme med Opsatser, der kunde have Interesse, især for det Nordenfjeldske.

En Slægtning av Navnet Winding, født i Trondhjem 1773, blev Student fra Trondhjems Skole 1792, senere, 1804, Overlærer ved Bergens Katedralskole, tog sin Afsked 1842 og døde i Bergen det paafølgende Aar.

BANKDIREKTØR JOHAN CHRISTIAN WILDHAGEN,

født 1763, var fra 1802 i Kompagni med Handelshuset Meincke Sønner & Co., beboende egen Gaard i Søgaden, nuværende Johan Bergs Gaard (Kjøbmandsgaden No. 46 — 1919). Gift 1805 med

Gurina Cath. Nissen (død 1861, 79 Aar gammel). Drev senere egne Forretninger, Stortingsmand 1815 og ved Bankens Oprettelse 1816 valgt til dens Direktør, en Post hvormed han indesad lige til sin Død, der indtraf i 1835, 72 Aar gammel. Havde flere Børn, hvoraf en Søn, Frederik Christian Wildhagen, ansattes som Stads-læge i Drammen, hvor han tilbragte en lang Aarrække og døde den 6. Decbr. 1882, 72 Aar gammel. Bekjendtgjort af Enken Margrete Wildhagen.

SKIBSBYGMESTER MICHAEL VOIGT,

født 1788, død 21. Marts 1879. Han var bekjendt som en driftig, hæderlig og agtet Mand, kom hiid til Trondhjem fra Sydslesvig i Beyndelsen af Tyveaarene og bestyrede Skibsværftet paa Baklandet lige til 1858, da han flyttede fra Byen til sin Eiendom Charlottenlund i Strinde hvor han ogsaa anlagde et Skibsværft der nu bestyres af hans Søn. Dette Værft og Bolig ligger i et yndefuldt Skovparti, i Nærheden af Rotvold, lige ved Søen, et Parti der skulde kunne været Sædet for den skønneste Villa i Trondhjems Omegn.

STADSHAUPTMAND CHRISTIAN HANSEN WEIBY,

gift 1790 med Golla Marta Steen (død 1851) og fik samme Aar Borgerskab som Rebslager, men drev tillige Handelsforretninger; nævnes 1802 som Borgercapitain og 1811 som Stadshauptmand. I Aaret 1814 siges han at være entlediget som saadan, men maa igjen have overtaget denne Bestilling, da han faktisk indesad dermed endnu i 182*. Det fremgaar desuden af en Bekjendtgjørelse fra Weibye i 1823, at han «for to Aar siden» dengang atter var entlediget, men at han paa Magistratens Anmodning vedbliver Bestillingen indtil videre.»

I Aaret 1813, strax efter Selbygopløpet her i Byen, opfordrer Stadshauptmanden Borgerskabet ved første Alarmslag at indfinde sig udenfor Stiftsgaarden i en vis, meget nøjagtig beskrevet Orden. Som bekjendt afgav Chr. Fredrik under sit Ophold her

i Febr. 1814 følgende Kundgjørelse: «At under Opløbet i Trondhjem den 5. Mai f. A. (1813) anlagde Sags videre Forfølgelse imod alle implicerede, af Prindsregenten naadigst er bevilget, nu at kunne bortfalde.» Undertegnet Trampe.

I Aaret 1809 købte Weibye Lyststedet Marienlyst under Stavne efter Berghauptmand Heltzen, lod denne Eiendom kostbart bebygge og satte herved en større Kapital overstyr. Imidlertid gik det ganske ud med hans Finantser. Eiendommen blev solgt til Consul Garmann, hvorefter han etablerede sig som Rebslager i Prindsens Gade eller Rebslagerveiten, hvor dog denne Bedrift ikke havde nogen synderlig Fremgang. Desuagtet bygslede han et Stykke Jord paa Stavnes Grund, strax ovenfor Marienlyst og opførte der en Bygning m. m., som dog snart derpaa kom under Auktionshammeren og alt forsvandt og Hovedbygningen forflyttedes til Nidareid, købt af Capt. Boye Krogh.

Weibye døde omkring 1835.

Forøvrigt have vi 2 Personer af Navnet Weibye:

1. **H. P. Weibye,**

boende paa Baklandet. Var Trafikkerende, men tillige Seilmager og nævnes derhos som Stadscapitain.

2. **Hans Jensen Weibye.**

I 1769 ansøger han om Previlgium paa at anlægge en Veirmølle. Andragendet anbefales, «da Ihlens Mølle ei er tilstrækkelig og Folk maa reise lang Vei med sit Gods.» Det lader dog til at det intet blev af den Plan.

Stadshauptmand Weibye havde en Søn

HANS JENSEN WEIBYE,

fød 1797, Undertoldbetjent 1826 i Trondhjem, 1834 Toldbetjent, gift med Marta Due, en Søster af Statsministeren, hun fød 1797,

død 1870. Hun var en Skjønhed, spillede med Ynde som Sangerinde i det private Theater, udførte 1829 Maries Rolle i Fjeldeventyret med stor Glands. Han forflyttedes i Tyveaarene til Røraas og i 1834 Overtoldbetjent i Kragerø. Døde i Kragerø 9. Mai 1881, 84 Aar gammel.

Saa og 2 Døttre hvoraf den ældste, Antonette, blev gift med Kjøbmand Hans Christian Strøm, og den anden Anna Marie, fød 1805 gift 1830 med

PRÆST TOBIAS BRODTKORB BERNHOFT,

fød 1803, Theol. Cand. 1829, først ansat i Nordlandene, senere Kappellan i Stjørdalen, senere, 1849, Sognepræst sammesteds, tog sin Afsked 1872 og døde den 14. Januar 1877, 74 Aar gammel. Konen døde 1. April 1877, Paaskedag Morgen.

KJØBMAND HANS WULFF,

fød 1764, Søn af Kjøbmand Lorns Wulff. Erindres endnu omkring 1830 som en Gjenganger fra det forrige Aarhundrede og nævnes i 1802 som Bidragsyder til de Nødlidende fra 1801 og 1802. Snart efter denne Tid gik det ud med ham og han vandrede om paa de større Kontorer for at bringe Dagens Nyheder til bedste og havde ofte Tilsyn med de Stores Vinkjeldere som den der forstod sig paa den Artikkel som fordums Vinhandler. Døde omkring 1830.

KJØBMAND ASMUS W. WRAAMANN

var Traffikerende her i det forrige Aarhundrede og Begyndelsen af dette da han døde omkring 1818. Gift 1807 med Jacobine Christina Dick. Sees endnu i 1814 at være Eier af Gaarden Stene i Strinden.

Hans Søn

HANS NICOLAI WRAAMANN,

fød 1807, blev holdt paa Trondhjems Latinskole af Krigsraad Dick, blev Student i 1827, Theol. Cand. 1831 og i s. A. Const.

Adjunkt ved Bergens lærde Skole. 1834 Sognepræst til Borge, 1844 til Ulfsten og 1855 Sognepræst til Volden paa Sønsmøre hvor han døde 1861.

Denne Wraamann var ikke uden Talenter, udgav nogle Skrifter og var derhos god Leilighedsdigter. Var 2 Gange gift efterladende sig en Mængde uforsørgede Børn.

SKIBSCAPITAIN WOLD,

foer i længere Tid tilsøs og etablerede sig før 1814 som Landmand paa Strinden, hvor han købte og beboede Gaarden Voldsminde og holdt her Traktørsted, der i Almindelighed var godt besøgt i en længere Aarrække. Ogsaa Harmoniens Medlemmer havde her i flere Aar sit Sommerselskab. Her fandtes god Keglebane, samt en vakker Have hvor man tilbragte mangan behagelig Stund. I denne Have var Grev Schmettows velbekjendte Feltvogn anbragt som Lysthus. Wold døde omkring 1835.

I Nærheden heraf ligger «Lykkens Prøve» der samtidig eides af og beboedes af Lensmand BAARD LARSEN WOLD, ovennævntes Broder. Ogsaa her holdtes tildels Traktørsted og Lokallet var beqvemt for større Samlinger. Han døde omkring 1820. Gift med Enken Ane Marta Pedersdatter Lademo.

Under Navnet Wold hiidsættes

BERNT CHR. WOLD,

fød 1804, Søn af en Sivert Wold, reiste i nogen Tid som Styrmand, opholdt sig en Tid i Italien, hvor han med Held lagde sig efter Violinspil, hvormed han bragte det temmelig vidt. Gav oftere Koncerter til Publikums Tilfredshed. Hans Dødsfald der indtraf i 1856, avertertes af hans Moder, Beret Wold fra «Hospitalet», med hvem han trofast «delte sit Brød og Fortjeneste.» Allerede i 1815 sees han at give en «Violinkoncert» understøttet af det i dette Aar oprettede Musikalske Selskab.

PETER FREDERIK SUHM WILLE,

fød 1796, Søn af Stiftsprovst Wille (død 1808 og Enken 1822), blev her Magasinforvalter efter Svogeren Bankdirektør Oxholm,

formentlig omkring 1816, boede i egen Gaard (nuværende Handelsmand Brennes Gaard i Prindsens Gade) og eiede desuden Landstedet Nidareid paa Øen (senere O. A. Krogness Eiendom Sommerro). Gift i 1816 med en Datter af Mons Lie, Elisabeth Møller, død i Christiania 19. Febr. 1879, 84½ Aar gammel. Begge havde et vist Talent for sceniske Forestillinger hvori de med Held deltog i det dengang eksisterende dramatiske Selskab. Som Magasinforvalter, omkring Aaret 1835, forflyttede han til Fredriksværn, hvor han tilbragte nogle Aar, fratraadte Bestillingen og døde snart derpaa i 1851. Har en Søn Carl Frederik, født 1830, Officer 1852, Capt. 1875. En Datter Sophie.

CAPITAIN CHRISTIAN ULRICH TØNDER WILLER

var en av de Officerer, der for en eller anden Forseelse uten videre blev entlediget af General Krogh. Gift 1816 med Caroline Motzfeldt. Var en stridig Person og laa bl. andet overende med Konr. Boyesen, v. Opsatser 1824; No. 49, 50, 51.

ERIK WULLUM,

fød 1777, var oprindelig Traffikerende, men overgik snart til Landvæsenet og beboede allerede i 1822 og formentlig længe før den nu benævnte Wullumsgaarden paa Høiden af Stenberget. Denne Wullum, gift med Kirsten Wold, var en retskaffen Mand, men fuld af Projekter, sværmende for Opførelser af Sten og Murbygninger, hvoraf man har mærkelige Minder nok paa ovennævnte Gaard i Stenberget. Fornemmelig efter Ildebranden i 1841—42 fik han et rigt Felt til Udviklingen af sin Virksomhed i den Retning, idet han opbyggede flere Gaarde i selve Byen, eksperimenterede med en Lersubstants der dog ikke vandt Tilslutning. Og endelig opførte han her en Dampmølle, der dog kun prøvede en kort Tilværelse. Som Jordbruger vilde det ikke gaa, skjønt han strævede ogsaa i denne Retning, men nedlagde mange Penge i en utaknemmelig Jordbund.

I Aaret 1835, da Carl Johan under sit Ophold i Trondhjem endelig fortsatte Reisen sydover, opsatte han en Æresport ved Veien lige udenfor sin Eiendom ved Stenberget; og snart derpaa

blev han benaadet med Vasaordenen. Senere kom Æresporten bort, men istedet findes opreist en vældig Stenhelle med Inskription:

«Erindring af 7de Septbr. 1843 25 Aarsdagen efter
Kong Carl Johans Kroning.
Gud bevare Kongen.»

Wullum forflyttede omkring 1837 til Byen og anlægger her et storartet Bageri under Bestyrelse af en fra Kjøbenhavn forskrevet Svend ved Navn S. Schlenkert. Bageriet havde i Begyndelsen betydelig Søgning til stor Forargelse for Byens øvrige Bagere, der fra nu af (1837) optræde i aabenbar Avisfeide imod Wullum, der imidlertid er klog nok til aldeles ikke at afgive noget Svar. Bageriet holdt sig imidlertid ikke ret længe og Wullum forflyttede omsider, omkring 1847, med sin Dampmølle til Namsos, jfr. Nordre Trondhjems Amtstidende 1853, No. 49 (6/12), hvor han levede Resten af sit lange og virksomme Liv og var rask og rørig til sin Død der indtraf 2. August 1872, altsaa 95 Aar gammel.

Havde en Søn

OLAUS WULLUM,

der blev Theol. Cand., oprettede en Privatskole i Trondhjem og blev snart derpaa ansat som Inspektør paa Realskolen hvorfra han efter en del Aars Forløb forflyttedes som Præst i det Søndenfjeldske. 1840 Medlem af V. S. Død 1852.

BAGERMESTER OLAUS MIDELFART WIDERØE,

fød 1779, gift 1802 med Elisabeth Rachlef. Broder til Sognepræst Widerøe til Selbo (død 1847 som Sognepræst til Størdalen), var en af Byens betydeligste Bagere, meget søgt, beboende Hjørnegården i Jomfrugaden (J. W. Nissens Gaard), Dronningens Gade No. 24.

Bager Widerøe var meget tilbøielig til Sovesyge. Da han en mørk Vintereftermiddag var i Domkirken, overfaldtes han af Sønnen og vaagnede først efter at Gudstjenesten var endt og Kirken forladt af Menigheden. I sin Nød og Forskrækkelse, raver han da afsted til Udgangsdøren, udenfor hvilken der den-

gang, paa grund av Regaliernes Opbevarelse i Domkirken, stod militær Skildvagt. Denne, paa Raabet indenfor at «Bagermester Widerøe ønskede at komme ud» blev forskrækket og opfattet Raabet som lydende paa «Havhest hvid og rød», tog Flugten til en av Kirkebetjentene, der endelig forløste den Indesperrede fra den langvarige Arrest. Widerøe døde 1831.

ABRAHAM CHRISTIAN von WILLARST

findes med Titel af Oberst i 1744, og blev som saadan i 1753 udnævnt til Kommandant over Trondhjems Fæstninger, boende ved «Munkehaugsveiten». Avancerede til Generalmajor 1760, døde i Septbr. 1772. Hans Enke, Christine Volquarst, testamenterede sine faa Efterladenskaber til 2. Fattig-Skoler i Domsogns Menighed, en i Byen og den anden i Ihlen, overladende Ordningen deraf til Biskop Bang. Testamentet dateret 4. Novbr. 1775, «i Betragtning af den Ære og vor gamle Kjærlighed, jeg med mange flere have til denne trofaste Lærer.» — — «Men disse mine faa Effekter endog ere med Gjæld beheftede, saa alting rent bortsmelte, saafremt ellers vedkommende Rettens Middel med Forseiling, Registrering, Vurdering, Skifteakt med videre Behandling i sin Tid skulde befatte sig.»

Foreløbig oprettedes, 1763, reciprokt Testamente, imellem Mand og Kone, hvorefter den længst Levende skulde beholde den tilbageværende Formue. Ved samme Testamente gjorde Manden sit eneste Barn, afskediget Lieutnant Georg Wilhelm Willarst, arveløs, «for hans Liderlighed og Drikkældighed.»

KAMMERRAAD HANS WIUM,

Søn af den af Statholder Wibe i 1708 omtalte Stifts-Skriver Morten Wium, hvor det hedder: — — — «Har en god Bestilling at leve af, har og Bergparter og anden Brug.» Har et «gaat» Hoved til at forestaa disse Ting og bringe dem sig til Nytte, efter det Tiderne give Leilighed til.» Han døde 1722.

Hans Søn, Hans Wium, fød 1710, var Kammerraad, By- og Raadstuskriver i Trondhjem, gift 1758 med Anna Sophie Collin. Døde 1778.